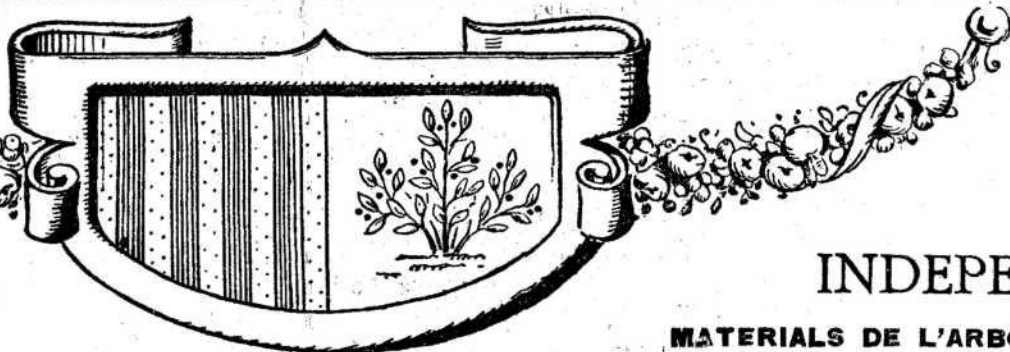

ARBOS

SETMANARI

DEFENSOR DELS INTERESSOS MORAIS I

INDEPENDENT

MATERIALS DE L'ARBÓS I SA COMARCA

PREUS DE SUBSCRIPCIO
 a la comarca, un mes, 0'50 ptes : Fora, trimestre, 2 ptes.
 a l'any, 12 ptes. : Núm. corrent, 15 cts. : Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
 Carrer de Sant Julià, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITITS
 A PREUS DE TARIFA

De l'actuació del "Elenc Artístic Arbossenc"

Copiem de «Costa de Ponent» de Vilanova i Geltrú,
 21 Abril:

Teatre del Centre Català
Maria Rosa.-Un éxit
formidable de l'Elenc
Artístic Arbossenc.

No pas per a omplir unes quantes quartelles d'arrec, ni per a fer l'apologia d'actors coneguts, per acreditar una empresa de negoci, sinó per a omplir un deure amb artistes que generosament han fet passar una estona agradablement en g d'un públic nombrosíssim que amb franc i estant aplaudiment premià la seva tasca.

Tots o molts coneixem l'obra d'En Guimerà, que té tot un fons de psicologia i d'estètica que els vells actors arbosencs saben desgranar admirablement encarnant a cada un dels personatges aquella viror que ideà l'ànima dramàtica del gran mestre de l'art escènic català.

Els arguments més o menys tràgics són els que coloren les obres dramàtiques del mestre, i aquestes escenes, i totes les escenes les presenta amb la vitalitat i naturalitat pròpies, En Marçal, En Quirse i la Maria-Rosa i En Badori i tots els altres personatges. No és una psicologia complida la de l'obra, però hi donen un caire viu de les coses que passen en la gent del camp que fan caracteres. En Marçal es presenta amb un altre desocupat, d'un marcat indiferentisme per certes motivacions del cor i amb un utilitarisme de les coses de la vida que no repara en provocacions odioses i en traïdories per a aconseguir el seu objecte, que paga la culpa en mig d'un desvari repugnant però escènicament ben fèt.

Aquesta obra és d'una capacitat selecte i orientada per als primerencs actors, i l'avaloritzen les vibracions de l'ànima catalana que saben posar amb un relleu admirable els actors de l'esmentat elenc, en una sèrie de detalls que prenen una es-

BANC COMERCIAL DE TARRAGONA

CAPITAL Ptes. 5.000.000
 RESERVES Ptes. 400.000

Inscrit en la Comissaria Régia de la Banca Privada

AGENCIA D'ARBÓS

RAMBLA GENER, 1 I CARRER MAJOR, 64
 TELEFON 691

Negociem tots els cupons de venciment primer de Maig pròxim, i els de les obligacions TRESOR 5 per 100 i DEUTE AMORTITZABLE 5 per 100 de venciment 4 i 15 de Maig.

El BANC COMERCIAL DE TARRAGONA pren part en totes les emissions i emprèstis, sense comptar cap comissió als clients.

El servei de la CAIXA D'ESTALVIS el tenim establert en:

Llibretes a la vista abonant el 3 i 1/2 per 100 anyal.
 » a sis mesos » el 4 » » »
 » a un any » el 5 » » »

HORES DE DESPATX: Matí de 9 a 1; tarda de 4 a 7 tots els dies feiners, i de 9 a 1 els diumenges.

Casa Central: Apodaca, 24 (edifici propi) TARRAGONA.

Caixa Auxiliària: «Borsí de Tarragona», Rambla de Sant Joan, 27.

ALTRES AGENCIES:
Torredembarra i Morell

tructora pròpia; son uns detallistes admirables que donen als seus papers una forta intensitat.

L'Elenc Artístic Arbosenc té una idealitat ètnica de les obres teatrals catalanes i ha defugit tota mistificació del teatre estranger; sap, coneix, viu la plasticitat de la sentor catalana; i per això colpí la sensibilitat del públic que l'ovacionà al final de cada acte, fent aixecar el teló doblement a cops de palmada.

Podríem citar un per un els personatges però sens postergar-ne cap citarem N'Andreu Suriol que encarnà admirablement el paper de Marçal, N'Agustí Suriol el de Quirse, En Joan Romagosa el de Gera i N'Esteve Cruafies el de Badori.

Els demès personatges, abillats amb uns trajos ben escalents, tots encarnaren en son sí una modalitat ben catalana.

Dels detalls de plàstica no cal dir que en podem aprendre un munt de lliçons i en quant a organització de la Companyia, dubtem que n'hi hagi un altra.

ELS HUGONOTS.—El nom, moltes vegades; no fa la cosa. Amb la paraula *eignots* es designava als protestants ginebrins aliats amb els suïssos alemanys per lluitar contra el Duc de Sabòia; o bé la paraula *huguenot* s'empleà també pels habitants de Toursen en la creença de que significava partidari del rei Huguet o Hugon; o bé es donava aixís mateix al calvinistes o en les lluites entre catòlics i protestants a França per allà l'any 1552 al 1629; però ens trobem en front d'una comèdia fina, xistosa, afrancesada sí, però delicada i ben tramada en quan a no incórrer en defectes d'idealitat determinada; tot esdevé lògic i humà però sens ferir per res susceptibilitats; es desenrotllen escenes que de moment sembla que es vagi a plantejar un problema moral o de dogma, però no passa d'un diàleg xistós que us encisa i us fa riure bellament i no us encaparra en dubtes.

No la confonguem amb *Los Hugonotes*, òpera amb cinc actes, lletra de Scribe i música de Meyerbeer, estrenada a París l'any 1836. S'allunya molt d'aquells enamoraments de Raül de Nangis amb la filla del compte de Saint-Bris i dama d'honor de la Reina Margarita de Navarra; però hi ha enamoraments i flirts de bona mena que fan riure de de-

bó. Nopassa altra cosa que un descobriment un poc paradoxal de la futura sogra en la mateixa avant-sala de la artista italiana que ha de debutar.

S'hi endevinen en aquesta obra unes petites engrunes d'ordre psicològic, que com hem dit abans, comencen i no acaben sinó amb un xiste ben graciós.

En poques Companyies d'aficionats hi impera una honradesa artística de conjunt tan seriosa i d'una tan delicada personalitat escènica.

Entre la nombrosa concurrència que omplenava el local hi havia moltes famílies arbosenses i el no menys apreciable senyor En Esteve Cruaïes, Alcalde de la veïna vila, a qui tinguèrem el gust de saludar.

Vulgueu, amics de l'Elenc Artístic Arbosenc, acceptar la nostra més afectuosa felicitació per l'acurat treball i per haver matitzat amb art una obra catalana tan anomenada i tan volguda.

* * *

Copiem de «La Veu de Catalunya» del dia 25 Abril.

«Vilanova i Geltrú.—El passat diumenge, al Centre Català es donà una selecte representació de «Maria Rosa» i «Els Hugonots» per una notable companyia d'aficionats de la veïna vila d'Arbós.

Els distingits joves que componen l'esmentat elenc, i d'una manera particular els qui s'encarregaren dels primers papers de «Maria Rosa», realitzaren una tasca d'artistes consumats, de tal faísó, que si no ens ho haguessin assegurat, creuríem que es tractava d'una companyia de professionals ben notable. El desenllaç de l'obra de En Guimerà fou sencillament admirable, mereixent grans aplaudiments que obligaren a pujar la cortina mantres vegades.

L'aspecte del gran teatre del Centre Català era imponent; una concurrència distingida l'omplia de gom a gom, i ens consta que sorí ben impresionada de la selecta vetllada que ens féu passar l'esmentat elenc artístic de l'Arbós.»

CASOLANES

IV

Nostres àvies a l'obrir la calaixera restaven enamorades de la suau olor que se n'exhalava: olor de bogada aromatitzada de llorer; olor de net, com dieu vosaltres amables lectores. I si eren agradades d'algun altre perfum el cercaven entre els naturals; i la poma camosina o la bosseta plena de sàvia barreja d'aromoses herbes bosquetanes, eren el mitjà preferit, per elles, que embaumava els seus mobles. Avui, si alguna mestresa de casa ens fa mostralla de son proveïment de roba blanca, a l'obrir l'armari o els calaixos, mantres vegades, una olor no tan grata ens frapa les narines; avui se'n desprenen lleus reminiscències de olor. I si qualche perfum el dissimula és el d'una escència sintètica, eixida dels aparells químics, amb despreci del natural de la flor.

I es que tot s'ha contaminat de l'afany d'anar depressa. I sots la sugessió dels mal anomenats *llexius* (vulgarment lejias) que permeten enllestir la felna en unes quantes hores, s'ha abandonat en moltes cases la santosa costum de blanquejar la roba per mitjà de les bogades de cendre; sens adonar-se de que si be es guanya en temps es pert en cabals ja que tots els líquids que s'usen actuen pel clor que contenen, i aquest es un destructor poderosíssim de les fibres vegetals, calculant-se que redueix la duració dels teixits a una quarta part. A més, aquestes

de tal faísó blanquejats son mes aviat embrutadissos; son contacte esdevé quelcom irritant per la pell, i el seu ús no és gaire convenient per l'epidermis delicada de les criatures; afirmant el Dr. Perrier que certes erupcions dels nadons no reconeixen altra causa.

Aquests llexius que ofereix el comerç, son barrejats de clorur i hipoclorit de sosa o de potasa. Vosaltres mateixos podeu provar de fer-vos-els: deixateu en 90 litres d'aigua 3 quilos d'hipoclorit de calç (polvos de gas) que contingui el 25 per cent de color actiu. Després feu una solució de carbonat de sosa (cristall de sosa) en la proporció de 3 quilos de carbonat per 10 litres d'aigua. Barregeu aquestes dues solucions, i deixeu la mescla unes quaranta vuit hores en repós o fins que s'hagi format un posit i sobre d'ell quedi el líquit clar. Es treu aquest; es filtra i es té aquest específic que com una filoxera de la roba s'ha ficat dintre les cases.

Si preneu certa quantitat d'aquest líquit i li tireu unes quantes gotes d'oli de vidriol es produirà un ràpid desprendiment de clor que us farà tossir. I si voleu veure mes tangiblement la seva producció, acosteu, als vapors que es desprenen, un trosset de paper xupó blanc impregnat d'aigua de midó i de lodur potàsic. El desprendiment del clor vindrà acusat pel color blau que pren el paper.

Doncs bé; aquest desprendiment de clor es produeix, en les dissolucions on se sumergeix la roba a blanquejar, per la simple acció de l'anhidrid carbònic de l'aire. El clor lliure, llavors, es combina amb l'hidrogen de l'aigua i deixa lliure l'oxigen, el qual es el que, destruint el color, blanqueja. A més el clor per sí també decolora, ja que es combina amb l'hidrogen de totes les substàncies i per tant desorganitza també les colorants. I tan enérgica és la seva acció sobre l'hidrogen que no sols es combina amb el de la celulosa que compona el lli i el cotó i demés fibres vegetals, sinó que, pel fenomen que els químics anomenen procés de *substitució*, arriba a ocupar el lloc de l'hidrogen en la molécula i si no se'l separa mitjançant un bon rentat va ocasionant en la roba eixuta i ja guardada una paulatina destrucció del teixit. D'aquí que sigui convenient no exagerar la quantitat de decolorant que es tira a l'aigua on se fica la roba subjecta a blanqueig. Altre punt important és saber parar l'acció del llexiu a temps. Aixó últim s'obté fent us d'un anticlor. Pot emplear-se el carbonat de sosa, el qual es combina amb el clor remanent en el teixit, i atura la seva acció destructora sobre les fibres, sens que els cossos que resulten de la reacció tinguin cap efecte nociu sobre aquestes. S'aplica rentant la roba amb aigua que tingui el carbonat sódic en dissolució. Altre anticlor, preferible al carbonat, es l'hiposulfit sódic, el qual a l'esser descompost pel clor dona anhidrid sulfurós, que es un bon decolorant i augmenta el blanqueig.

Ha de tenir-se compte de que la roba quedi del tot coberta per la dissolució de llexiu: si algun tros no ho fos el desprendiment d'oxigen en aquell punt és molt més intens i la roba queda castigada.

Lectores: si sabessiu tota la traïdoria dels llexius: si us fos dat veure en un sol moment tot el procés de la seva acció sobre las fibres textils els rebutxariau per no voler-ne saber mal mes res, o quan menys restringiríeu el seu us als cassos mes apremiants; manca de temps, excés en la quantitat de taques o be molta intensitat de color en les taques colorides. Cal tenir present que l'acció del clor es simplement decolorant i que no treu les taques greixoses.

El clàssic llegiu de cendre actua pel carbonat de sosa que conté, el qual es combina amb les substàncies grasses fent-les solubles en l'aigua; i ensens blanqueja. No obstant el llegiu de cendre no és tot l'innocent que aparenta: també sap menjar-se la roba, les cendres contenen calç i si són massa cultes aquesta converteix part del carbonat en alcali càustic, que castiga la celulosa si actua en calent durant temps perllongat; circumstàncies que conco-

ren en les bogades. A més del carbonat contenen una grossa proporció d'altres substàncies inertes, contingut en carbonat de sosa varia del 3 al 12 per cent. La millor cendra és la d'abet i segueixen en ordre de qualitat les de pi, vergues, arbres fruiters, roure, olm, freixa. La de castanyé taca la roba.

La proporció que habitualment s'empra de cendra és de 10 litres per 120 de capacitat del cossi. Aquest número no té cap valor absolut, ja que segons hem dit la composició de la cendra és molt variable. Per evitar aquest inconvenient i el citat en el paragraf anterior, o sigui que per contenir calç el llegiu danyí el teixit, s'aconsella que la bogadera es compoingui ella mateixa el llegiu, el qual així tindrà una composició uniforme i estarà exent de substàncies perjudicials. Fórmula a emprar:

Aigua. 1000 grams.
Carbonat de sosa en cristalls. . 40 gr. (15 grams es sosa Solvay)
Sabó negre. 5 grams.

Aquesta recepta correspon a un quilo de roba posat en sec.

La bogada feta amb aquest llexiu es posa com la cendra, i en unes quatre hores blanqueja la roba.

No us volem donar lliçons respecte la forma d'ordre de la colocació de la roba dins el cossi: en les mestresses ensinistrades per una pràctica ancestral. Sols, si, volem advertir que la primera aigua que aboca sobre la cendra del cossi al començar a posar bogda, sigui sols lleugerament calenta i que s'ha d'arribar sino de mica en mica a l'aigua llentia. Si no es fes així les cendres abandonarien les substàncies actives bruscament, i s'aniria al risc de que l'aigua saturada taqués la roba; a mes taques es courien i quedarien mes fixades. En l'pel clàssic llaurer poden posar-se, sobre el cendi, arrels de lili de Florencia que comuniquen un delicat perfum a la roba.

A nostre alegat a favor de les bogades de cendra o alcalines, objectareu que es amoinós tenir d'estar tot el dia veïllant el cossi, i anar-lo abeurant periodicament. No si val aquesta excusa; car l'industria—traient-nos el goig de veure-vos com cerdoteses de la llar anant i venint hieràticament amb el recipient a la ma vessant de bullent llexiu complidores d'extrambotíc ritus abocar-lo amb apli gest circular sobre la roba sotmesa a purificació com fent vostres libacions sobre l'altar d'Higee de sa de l'higiene—l'industria, vos proveeix de cossi de varis sistemes, el funcionament dels quals es basa sobre el mateix principi i que passa automaticament bogada mentres poden dedicar-vos a altres quefers.

N'hi ha de petits que poden posar-se sobre fogó; els mes grans s'el porten ells mateixos. A adquirir-ne un, a mes del bon funcionament, es essencial que vigileu el que l'aparell estigui ben grevanitzat; car qualche vegada passa que en els punts de soldadura s'hi produeixen dipòsits de rovell que taquen la roba.

Havem fet referència avui als teixits de cotó, lli. En altre ocasió direm dels de seda, llana i altres fibres animals.

POTI-POTI

DE FORA I DE CASA

Sabeu alló de la sarsuela «La Marsellesa» «Viva la Llibertat, l'Igualtat i la Fraternitat» que moria que no pensi igual que penso jo? Doncs «a lo vivo» ho practiquen avui en dia aquells nols de caramel·lo dels soviets.—Que hi ha algun bisbe que es resisteix a donar-los ço que pertoca a l'església? Quatre trets al cap!—Que un altre apolia el bisbe? Un tret al clatell!—Que són massa gentils que demana la llibertat del pensament, l'igualtat davant la llei i la fraternitat que correspon a l'espècie humana? Oh! aleshores, arreglerats i ben apropet, amb un parell d'ametralladores, en cinc minuts. R. I. P.!

Oh! acaramel·lats soviètics, i pensar que in-
dia a Espanya teniu partidaris? Partidaris, sí; en-
tanyes, no!

Telegrames de Madrid ens assabentem que l'
infant D. Alfons de Borbon i Orleans, cunyat de D. Al-
ons, ha ingressat en el partit Lerrouxista, o sigui
la república Radical. Naturalment hi ha hagut co-
mentaris per tots els gustos; però si aquest Borbon
er esport o perquè es parli d'ell, s'ha fet o millor
titula república, en canvi quants que es titulaven
publicans d'en Melquíades Alvarez en avall, a l'
acalf de la sopa pressupositiva s'han fet «perfec-
ministerials»; i valgin els uns pels altres, que
m'embrutes l'emascaro.

Un amic nostre, bromista com ell sol, ens dela
altre dia, que havia sentit a dir que en Plandiura
er fer-se ben voler dels electors del nostre districte
de que el votessin en les properes eleccions de
putats a Cortis, plantar-la i obsequiar-la uns quadres
egòrics a cada municipi del mateix districte; i en-
els subjectes que plantaria dela l'esmentat amic
pel municipi del cap de partit, o sigui Vendrell
magraïment als que això li reportarà a en Plan-
ura, el quadre representaria a el *Renaixament* i *El*
Penadés en forma de dos gladiadors romans
atroçant-se mútuament; i quan a l'Arbós, el qua-
e fora Magnífic: representaria una quadrilla de
cents homes, amb tota la maquinària correspo-
nt, arreglant i empedrant els carrers de la vila, i
ixant-los tots ells, inclús el barranc del Passeig
nilita, com el Passeig de García de la capital.
s altres indrets del districte no sabem la mena
quadres que els hi correspondrà.

J. C.

Retrat del número anterior per exés d'original R. de la N.

CRONICA ARBOSSENCA

RELIGIOSA

Diumenge 12 després de Pasqua.—Avui a dos quarts
12 Catecisme de Perseverància; a dos quarts de quatre
12 a les 5 rosari, continuació de la novena a Sant
ep Oriol i plàtica.

Demà durant la missa primera preparació del mes de
ria, que es repetirà al vespre a dos quarts de vuit. Els
mes dies es faran els exercicis propis del mes a les ma-
tes hores.

Dijous a un quart de nou benedicció del terme i Ofici.
rendres a dos quarts de vuit missa i comunió per l'A-
bolat de l'Oració; a la tarda a dos quarts de set Junta
usual de les Conferències.

Misses: Demà a les sis per Joan Urgell Juncosa i a les
per Agna Lidia Sommer; dimarts a les sis per Josepa
res Rossell; dimecres a les sis per Jaume Vives Mafé;
us a les sis per Carme Bonsoms de Ferrer (a. c. s.)

AGRICOLA

RAL MES DE MAIG

Es aplicable a aquest mes tot el dit en la nota del mes
rior. Les llocades deuen posar-se, a poder ésser, du-
les primeres setmanes. Els pollets poden tenir-se en
rtat, cuidant d'abrigar-los en temps de pluja. A la nit
ecullen en les polleres.

Durant tot l'any, quant les cries tenen de 3 a 5 mesos,
de practicar-se la selecció d'aviram, però en els mesos
Maig, Juny i Juliol és més necessari fer-la, perquè és
oca en que es tenen mes caps de gallinam, i si no es
accionen a tems es gasta mantenint inutilitats.

Es farà segons el següent criteri: els pollastres i polles
cuts durant la tardor i abans del primer de Gener se'ls
eixarà: els primers per vendre'ls, i les segones per
començen a pondre, i si es cuiden bé donaran ous tam-
l'hivern, quan les gallines velles es despenen.

Les cries de Gener i Febrer, a l'arribar al Maig, per-
ten veure ja les seves qualitats. Tot cap que quedí ra-
tic i mengi menys del que correspon a la seva edat es
rà al preu que sigui, doncs no cal rellar de que arri-
a fer-se maco i poder-lo adinerar. Els que hagin
cut despesa i els de desenrotllar primerenc es garda-
si si corresponen a una raça vulgar, s'engreixaran
destí al consum; si son de bona raça se'ls destinarà
productors.

Les polles de formes regulars, atapides de carn, cresta

vermella, mirada alegre de moviments vius i corredores,
denoten aptitud especial per la posta. A aquestes se'ls
darà racions fortes i nitrogenades. Moltes entre els 5 i 6
mesos donen ous.

Tot individu de raça que presenti configuració defec-
tuosa, mala coloració, caminar totxo o algun defecte local
contrari al patró de la seva raça, se'ls destinarà a la taula
engrelxant-lo previament o no, segons sigui l'aptitud de
la seva raça a ésser cebada. Separats tots els individus
presentant les bones característiques racials se'ls alimen-
tarà fortament.

Els que vulguin montar un galliner han de recordar que
Maig, Juny i Juliol son els mesos més propicis per l'adqui-
sició de pollets vigorosos. Al Maig es buscarán pollets de
tres mesos, al Juny de quatre, al Juliol de cinc, perquè,
així, correspondran tots ells a cries primerenques d'últims
de Gener, Febrer o primers de Març, les quals son les mil-
lors i desenrotllar més ràpid i ponedores en els mesos de
fret. Veritat és que se'ls tindrà de mantenir fins a l'hivern
però aquesta despesa queda sobradament compensada per
la bona classe d'aviram de que s'entra en mena.

Els ous abunden en el mes de Maig: ho será conser-
var-los durant tres mesos; consisteix en submergir-los en
un bany de calç al 5 per cent. El comerç ven específics
destinats al mateix fi. Es tindrán sense gall les gallines,
els ous de les quals es vulguin sotmetre a conservació.

Continui's vigilant la propagació dels paràsits.

SOCIETARIA

Unió Industrial i Comercial.—Sota la presència del
Sr. Pujol celebrà sessió la Junta Directiva el dia 19 del
corrent.

S'aprobà l'acta de la sessió anterior. Es llegeix una
carta de la Comissió de Telèfons de Vilafranca, resolent
els assumptes que s'han tramitat prop d'ella.

La Comissió encarregada de l'afer de enllumenat elèc-
tric de l'Estació del Ferrocarril, dona compte dels
treballs realitzats fins ara, ço és: les visites fetes al Srs.
D. Joan Pich i D. Lluís Figuerola, i les cartes que poste-
riorment s'han cursat a aquets senyors, junt amb la dema-
da dirigida a D. Eduard Maristany, gerent en la Compa-
nyia de F. C. de M. Z. A., les quals, a continuació, llegeix
el Sr. Secretari.

El Sr. President s'ocupa a grans trets de la crisi in-
dustrial i comercial per què atravesava nostre poble, i a l'
objecte d'aturar-la proposa fer treballs per reamplar el
mercat setmanal, bastant decaigut actualment. Es dis-
cuteixen superficialment alguns punts de caràcter general d'
aquest assumpte, i per tal com s'estima de molta transcen-
dència i necessitat, es deix pendent d'estudi per successi-
ves sessions, acordant en principi un vast pla de treballs
encaminats a assegurar en lo possible llur feliç èxit.

I s'aixca la sessió.

En la Junta General celebrada el diumenge passat pel
«Grop Arbossenc», es procedí a la renovació de la meitat
de Junta Directiva. Cesaren en el càrrec els Srs. Josep Co-
cinero, Esteve Cruñes, Josep Farré Papiol, Joan Freixas,
essent substituïts pels Srs. Joan Romagosa, Manuel Roma-
gosa, Joan Porti i Joan Urgell.

VARIA

Amb aquest número regalem als nostres subscriptors
al quadern n.º 21 de les «Notes històriques de la Parroquia
i Vila d'Arbós».

Diumenge passat el primer team del F. C. Arbós es
trasladà a Sitges per contendir amb el Sitgetà F. C. (re-
serva). Cap dels dos obtingué la victòria, car empataren
a 2 goals.

Bonica vetllada la que diumenge passat celebrà el cen-
tre de S. Lluís. Puguèrem veure novament als petits afi-
cionats, intepretant de manera escalent els seus papers.
Foren posats en escena els dos quadrets «El quarto de les
rates» i «El Ballet de la Masia» i el sainet «Per no enten-
dre el castellà».

L'arranjament de l'encenari amb sa instal·lació elèctrica
així com l'adquisició recent d'un aparell cinematogràfic, l'
estrena del qual tingué lloc en la susdita vetllada projec-
tant tres pel·lícules, proven quenoes plany cap esforç per
dotar nostra vila d'un centre de cultura religiosa i civil
pels infants; i ensems són una prova més de l'interés que
pels arbossencs sent nostre Rvnt. Sr. Rector bellament
secundat pel Sr. Vicari.

A l'edat avançada llurà son anima al Senyor, Maria
Antonia Romagosa vídua Suriol, mare de nostre amic En
Damià Suriol. El sepeli tingué lloc el dia 23 essent portat
el cadaver a braços. L'industria de les puntes ha perdut
una mà ensinistrada en el ram de les blondes i la seva

montura. Rebi son fill i demés parents l'expressió de nostre
condol.

Al dia de Sant Jordi nostra Casa comunal rumbejà
la bandera catalana. Les barres grana i groc, besades
pel sol, transparentaven com un flam on cremés la catala-
nitat de l'Arbós.

Dimarts tingué lloc la commemoració del primer cente-
nari de la mort de Rvnt. Josep Postius, rector que fou d'
aquesta parròquia i degà del Penedès. Portaren el cap de
dol per part dels homes, el Rvnt. Senyor Rector Mossèn
Gaietà Viaplana, el Magnífic Ajuntament presidit pel sen-
yor Alcalde N'Esteve Cruañes, els senyors Suplent de
Jutge Municipal, Fiscal, Mestre Nacional, Caporal del
Sometent, Metge i Farmacèutic titulars, i BADALOTA
Per part de les senyores, fou presidit per la Sra Mestres-
sa de l'Escola Nacional, Priora, Sacristanes i demés mem-
bres de la Junta de la Congregació dels Dolors.

Es resà una missa baixa durant la qual es cantà el
Laudes de l'Ofici de Difunts, seguida d'un Ofici solemne,
del qual fou celebrant el Rvnt. senyor Recabá el pietós ac-
te cantant-se una absolta. Mossèn Viaplana agrai amb
breus paraules la part que amb sa assistència havia pres
el poble en el sufragi ofert.

Presentant-se el temps plujós i carregat d'humitat
creiem oportú recordar la conveniència de practicar sul-
fatades primerenques. Cal tenir present que el mildiu es
prevé però no es cura; i que en els anys de fortes inva-
sions els que han salvat més proporció de collita són els que
han aplicat el suifat més d'hora, ja que així han mort mol-
ta part de les primeres llavors i disminuït per consegüent
l'importància de les invasions posteriors del mildiu. Es
convenient aplicar líquids mullats i adherents. A propòsit
d'això recordem les instruccions publicades per BADALOTA
en varis articles.

Després de breu malaltia i en el bo de la joventut fi-
nà Joan Tuset Tort. L'acte de l'enterro constituí veritable
prova de dol. El fèretre fou portat a braços fins al cemen-
tiri per companys seus de la «Societat de Treballadors
del camp» i de la «Agrupació Deportiva». Ambdues so-
cietats li dedicaren corones. Compartim el dol que expe-
rimenta la família del finat.

Els nois assistents a l'instrucció catequística del Cate-
cisme de Perseverància, sortiren en excursió, dijous pas-
sat en el tren de la set del matí, dirigint-se a Monserrat a
visitar la Verge Bruna. Els acompanyaren el Sr. Vicari,
el Sr. Mestre i Mn. Joan B. Mari.

El mateix dia i a igual hora les alumnes de les Germa-
nes Carmelites marxaren a fer una sortida d'esbarjo vers
la Colònia Güell, les escoles de la qual són regentades per
Germanes de la mateixa Congregació.

Havent sortit en el darrer número de BADALOTA va-
ries errades d'impremta que fan intel·ligible el sentit del
text de l'article de primera plana, rectifiquem les princi-
pals esperant que el bon criteri del lector haurà corregit
les demés.

ratlla 9 diu fecunditat pro-	deu dir fecunditat per pro-
» 10 » propies si els	» » pròpies; si els
» 14 » deiem	» » deixem
» 27 » garres	» » garbes
» 36 » darrin	» » barrin

Segons ens assabastem pel número 45 de «El Noia», a
S. Sadurn tingueren les mateixes variacions atmosfèri-
ques que aquí a l'Arbós. Però tan iguals que l'esmentat
periòdic no tingué més remei que emprar indèntiques pa-
raules i el mateix nombre de lletres que les usades pel BA-
DALOTA dues setmanes enrera al donar-ne compte. Ens fe-
licitem de tanta coincidència.

Cada any va en augment el nombre dels que el dia de
Sta. Creu acudeixen a Salamó a visitar son famós Sant
Crist. Enguany, ultra els molts que i faran cap valent-se
del ferrocarril, s'ha organitzat una expedició en autoòm-
nibus.

La present legislatura diuen que és en la que hi haurà
més diputats elegits pel 29. ¿Com, més!. Tots ho seran d'
elegits pel 29... d'Abril. Ara no més cal que—a l'igual de
sempre—les Corts resultin també del 29, com els fasols de
l'Idem: dolents i del mal pair.

VENDRELL : IMPREMTA RAMON : TELÈFON 770
Representant a l'Arbós : Ramón Escarrá : Major, 43

Francesc Ribas

PINTOR DECORADOR EMPAPERADOR
Major, 54 - ARBOS

Especialitat en els treballs d'empaperació. Podem oferir en aquest ram nous mostruaris, recentment rebuts, tant del país com del estranger.

DECORACIÓ D' HABITACIONS

Pintures de mobles i portes, a l'oll i a l'esmail. Demanis pressupost avants de començar cap obra amb la seguretat de que us será aventajós.

Preparació de tota classe de pintures per als aficionats

Tripas para embutidos

de Nueff y Co. de Chicago U. S. A.
calidades insuperables, servidas siempre con ventaja de precio

Pimentones

puros y garantizados de Vera y de Orihuela.

Depositorio General

Juan Mas Vidal Arbós del Panad

CORRESPONDENCIA

Don A. Calmet. - Ataulfo, 14. - 1.º BARCELONA

CANARIS FLAUTA (novells)

de cant meravellós

(a meitat del preu a que'ls venen a Barcelona)

El que no surt bó es canbiat

Venda: Major, 41. - Arbós

DISPONIBLE

Un bon sabó estalvia temps, roba i diners

SABONS ARPA

NOM REGISTRAT

Fabricació exclusiva de

LLUIS ROMAGOSA

FABRICA EN SANT MARTÍ (Barcelona)

Fábrica de Mosáic Hidráulic Casa JULIVER

Ciments de tota mena : Guix i calç hidràulica, : Escales aigües lavabos, piques, waters, safaretxos, dipòsits, tuberies i balustrades

CALITAT IMMILLORABLE.

ESCOLLIT ASSORTIT EN DIBUIXOS

No compreu se'ns visitar avans aquesta acreditada casa. Vegi's catàlec i preus.

DOCTOR ROBERT, 12 I NORT, 5

::

TELÉFON 81

VENDRELL

Representant a Arbós: Maria Galvez. Carrer Major

FARMACIA SURIOL

MAJOR 22

TELEFON 657

Preparació de Serums i Inyectables esterilitzats

ESPECIALITATS NACIONALS I ESTRANGERES

AIGUES MINERALS

::

OXIGEN PU

ARBÓS DEL PENEDÉS

Sofres i Sulfats

JOSEP GUASCH